

Η μυστική πνευματική ζωή

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Ένα από τα χαρακτηριστικά της εποχής μας, ένεκα της τεχνολογίας, είναι η άμεση ενημέρωση. Παλαιότερα, ακόμα και σημαντικά γεγονότα για την ανθρωπότητα, γίνονταν γνωστά μετά από μέρες. Τώρα, ο κόσμος έγινε μια γειτονιά, οι πληροφορίες άμεσες, η ενημέρωση συνοδεύεται με video, φωτογραφίες και ήχο· ως να παρευρίσκεσαι επί τόπου. Κι αυτά, όχι μόνο για γεγονότα σημαντικά και πανανθρώπινα, αλλά και ασήμαντα, οικογενειακά, προσωπικά.

Ασφαλώς, η άμεση ενημέρωση έχει τα θετικά της. Έχει όμως και αρνητικά. Ένα απ' αυτά, κυρίως όταν αφορά οικογενειακά ή προσωπικά θέματα, είναι η έλλειψη «μυστικής ζωής». Όταν όλα κοινοποιούνται στους εκτός, απουσιάζει αυτό το «κάτι» που κάνει το γεγονός ιδιαίτερα οικογενειακό ή προσωπικό.

Υπάρχουν, βέβαια, οι άνθρωποι που τίποτα και σε κανένα δε λένε κάτι για τον εαυτό και την οικογένειά τους, ως να φοβούνται ν' αποκαλυφθούν. Νομίζω, σ' αυτή την υπερβολική συμπεριφορά, την ακραία, κρύβεται η επιθυμία να διατηρούν οι άλλοι μια "καλή εικόνα", ψεύτικη. Όχι πως θα πρέπει να λέμε όλα σε όλους, χωρίς διάκριση, αλλά ποτέ σε κανένα, δεν κρύβει παθολογική κατάσταση;

Η άλλη ακραία συμπεριφορά είναι το καθετί, ακόμα και ασήμαντη λεπτομέρεια της οικογενειακής και προσωπικής ζωής, να βγαίνει στα Facebooks, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Δεν κρύβει την προσπάθεια να πούμε: «υπάρχω! Δώστε μου σημασία!»;

Πέρα από τα καλώς ή κακώς συμβαίνοντα υπάρχει και η μυστική πνευματική ζωή, που, ασφαλώς, δεν κοινοποιείται ούτε λέγεται σε οποιονδήποτε ούτε, κυρίως, προβάλλεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Οι Πατέρες και Μητέρες μας, που "έπαθαν και έμαθαν" τα θεία, που πάλεψαν με ορατούς και αοράτους, για να γνωρίσουν το «ετέρως ζην» και να έχουν εμπειρία

αγίου Πνεύματος, κράτησαν για τον εαυτό τους τη γνώση. Τη μοιράζονταν με αδελφούς πνευματικούς, που είχαν το “ίδιο πνεύμα”, για ωφέλεια κι όχι προβολή, αφού την έθεταν στην κρίση του πνευματικού τους πατέρα για αποφυγή πλάνης.

Ωστόσο, η “μυστική πνευματική ζωή” δεν αναφέρεται μόνο σε δυνατές εμπειρίες, αλλά και στον αγώνα που διεξάγει κανείς στην καρδιά του, ώστε να νικήσει την απόγνωση, την απογοήτευση, τη λύπη και γενικά τα αρνητικά βιώματα που προέρχονται από τα διάφορα πάθη και το φθόνο του διαβόλου, όπως και τις κακίες των συνανθρώπων μας. Τι να πεις; Σε ποιους να τα πεις; Αυτή τη μοναχική πάλη δεν τη βίωσε ο Χριστός, οι ασκητές, οι χριστιανοί που αγωνίζονται; Δεν είναι κι αυτή ένα είδος σταυρικής πορείας;

Η “μυστική πνευματική ζωή” έχει, ασφαλώς, και τις μυστικές χαρές, μικρές και μεγάλες, που δίνουν δύναμη και κουράγιο να συνεχίσει κανείς, αφού βεβαιώνεται μέσα του ότι δεν είναι μόνος κι ούτε αγωνίζεται άδικα.

Αν, κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, το βίωμα δεν μπορεί ν’ αμφισβητηθεί όπως αμφισβητούνται τα λόγια, είναι προφανές ότι όποιοι έχουν “μυστική πνευματική ζωή”, γνωρίζουν τον πόνο όπως και την αγαλλίαση που συνοδεύει τη ζωή αυτή και κατανοούν τα λεγόμενα.

<http://bit.ly/2IZHYe6>